

3. deň (20. januára)

Tretí deň oktávy modlitieb za jednotu kresťanov. Navrhované témy sú: Jednota vo vnútri Cirkvi. Poriadok lásky. Jednota v rozmanitosti.

20.01.2024

NA ZAČIATKU Skutkov apoštolov čítame, že prví kresťania hneď po Ježišovom nanebovstúpení „jednomyseľne zotrvali na modlitbách“ (Sk 1, 14). A o niečo ďalej, keď sa opisuje život tohto prvého spoločenstva, sa tiež hovorí, že „množstvo veriacich malo jedno

srdce a jednu dušu. A nik z nich nehovoril, že niečo z toho, čo mal, je jeho, ale všetko mali spoločné“ (Sk 4, 32). V tretí deň oktávy za jednotu kresťanov chceme vo svetle týchto úvah zo Svätého písma rozjímať o jednom z charakteristických znakov Cirkvi: o jej jednote.

Práve s myšlienkou na túto jednotu, ktorú prežívali prví Ježišovi nasledovníci, svätý Josemaría pripomenul, že „podstatnou súčasťou kresťanského ducha je nielen žiť v jednote s riadnou hierarchiou - rímskym pápežom a episkopátom -, ale aj cítiť jednotu s ostatnými bratmi a sestrami vo viere (...). Je potrebné aktualizovať toto bratstvo, ktoré tak hlboko prežívali prví kresťania. Takto sa budeme cítiť zjednotení a zároveň budeme milovať rozmanitosť osobných povolaní“^[1]. Všetci pokrstení sú povolaní pestovať jednotu v našej Matke Cirkvi a vyhýbať sa všetkému, čo vedie k

rozdeleniu, pretože „jednota je znakom života“^[2]. Táto úloha vyžaruje v Kristovom tele v sústredných kruhoch: najprv sa učíme milovať a žiť jednotu vo vlastnej rodine, s tými, ktorí sú nám najbližší; potom jednotu v Cirkvi, milujúc rôzne charizmy vzbudené Duchom Svätým; až po túžbu a snahu o jednotu aj s nekatolíckymi kresťanmi.

Táto vnútorná súdržnosť je Božím darom, ktorý závisí aj od nášho osobného úsilia prekonávať prekážky a odstraňovať zábrany, ktoré ju brzdia. S pohľadom upretým na jednotu, ktorú prežívali prví kresťania, prosíme Pána o milosť oceniť rozmanitosť, ktorú môžeme nájsť v Cirkvi, vďaka ktorej sa „predstavuje ako bohatý a vitálny organizmus, nie jednotvárnny, ale ako plod jedného Ducha, ktorý všetkých privádza k hlbokkej jednote, prijíma

rozmanitosti bez toho, aby ich zrušil, a vytvára harmonický celok“^[3].

V SCÉNACH evanjelia vidíme, ako Kristus jedná s veľmi rôznymi skupinami ľudí: s učiteľmi zákona, s robotníkmi, s ľuďmi, ktorých stretol uprostred náboženského a spoločenského diania okolo seba, alebo s veľkými zástupmi, ktorým bolo adresované jeho kázanie. Vidíme však aj to, že vzhľadom na priestorové a časové podmienky nepristupoval ku všetkým ľuďom z ľudského hľadiska rovnako intenzívne. „Často,“ hovorí nám prelát Opus Dei, „náš Pán venuje viac času svojim priateľom“^[4]. Tak napríklad vidíme, že trávi niekoľko večerov v dome v Betánii alebo že sa občas stiahne do ústrania so svojimi najbližšími učeníkmi.

Podobne pri vytúženej jednote všetkých kresťanov nemôžeme stratíť zo zreteľa to, čo svätý Tomáš Akvinský nazýva *ordo caritatis*^[5], poriadok lásky, ktorý nás vedie k tomu, aby sme sa starali predovšetkým o jednotu s tými, ktorí sú nám v Cirkvi najbližšie zverení. Svätý Josemaría zdôraznil, že v Diele „sme vždy milovali nekatolíkov: milujeme všetky duše sveta! Ale v poriadku, s poriadkom lásky. Predovšetkým našich bratov a sestry vo viere“^[6]. Opieral sa pritom o List svätého Pavla Galaťanom, keď nás apoštol nabáda, aby sme sa snažili konať dobro všetkým, ale najmä tým, s ktorými zdieľame tú istú vieru (porov. Gal 6, 10).

Autentická láska je univerzálna a zároveň usporiadaná. Pri rozjímaní o jednote v Cirkvi je logické, že naše myšlienky sa v prvom rade zameriavajú na skutočné spoločenstvo, ktoré máme s našimi

bratmi v Diele, s ktorými nás spájajú pevné putá bratstva, počnúc tými, s ktorými žijeme v jednom dome.

„Nech medzi vami nie je nič, čo by vás mohlo rozdeliť“^[7], naliehavo nabádal svätý Ignác Antiochijský, vedomý si toho, že táto jednota, prežívaná podľa Kristovho príkladu, nás robí šťastnými a priťahuje aj iných.

SVÄTÝ PAVOL po tom, čo hovorí Korintánom o radikálnej rovnosti všetkých údov Kristovho mystického tela, pokračuje: „Teraz Boh usporiadal každý z údov v tele tak, ako chcel. Keby boli všetci jedným údom, kde by bolo telo (...) Či sú všetci apoštoli, alebo všetci proroci, alebo všetci lekári, alebo všetci majú dar uzdravovania, alebo všetci hovoria jazykmi?“ (1 Kor 12, 18-19. 28-19). Cirkev uskutočňuje svoje

poslanie prostredníctvom práce všetkých svojich detí, hoci rôznymi spôsobmi; potrebuje všetkých, aby mohla uskutočňovať Božie plány.

Veľká rozmanitosť povolání a chariziem, ktoré existujú „v Cirkvi, je rozmanitým bohatstvom mystického tela v rámci jeho božskej jednoty: jedno Telo s jednou Dušou; jedno myslenie, jedno srdce, jedno cítenie, jedna vôľa, jedno chcenie. Ale množstvo orgánov a údov“^[8]. V rámci obdivuhodnej plurality, ktorá rozvíja jednotu Cirkvi, Pán chcel zahrnúť rozmanité spôsoby služby. Druhý vatikánsky koncil poukazuje najmä na to, že „povoláním laikov je usilovať sa o získanie Božieho kráľovstva spravovaním časných záležitostí“^[9].

Preto „by bolo veľkou chybou zamieňať jednotu s uniformitou a trvať napríklad na jednote kresťanského povolania bez toho,

aby sa zároveň nebrala do úvahy rozmanitosť špecifických povolání a misií, ktoré zapadajú do tohto všeobecného povolania a ktoré rozvíjajú jeho mnohé aspekty pre službu Bohu“^[10]. „Je dôležité,“ zdôrazňoval svätý Josemaría, „aby sa každý snažil byť verný svojmu vlastnému Božiemu povolaniu tak, aby nezlyhal a neprispel Cirkvi tým, čo dostal ako charizmu od Boha“^[11].

Prvé kresťanské spoločenstvo v Jeruzaleme vytrvalo zjednotené v modlitbe a láske „*cum Maria, Matre Iesu*“ (Sk 1, 14). Okolo Panny Márie bude rásť v jednote aj Cirkev našich čias, ak budeme žiť zjednotení s našimi bratmi a sestrami a ak sa každý z nás bude snažiť verne žiť prijaté poslanie.

[1] Svätý Josemaría, *Rozhovory*, bod 61.

[2] Svätý Josemaría, *Cesta*, bod 940.

[3] Benedikt XVI, *Anjel Pána*, 24-I-2010.

[4] Fernando Ocáriz, *List 1-XI-2019*, bod 2.

[5] Svätý Tomáš Akvinský, *Summa Theologiae*, II-II, q. 26.

[6] Svätý Josemaría, *Inštrukcia, máj-1935 / 14-IX-1950*, poznámka 151.

[7] Svätý Ignác z Antiochie, *Epistola ad Magnesios*, 6, 2.

[8] Svätý Josemaría, *List 15-VIII-1953*, bod 3.

[9] *Lumen gentium*, bod 31.

[10] Svätý Josemaría, *List 15-VIII-1953*, bod 4.

^[11] Svätý Josemaría, *Rozhovory*, bod
61.

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sk-sk/article/3-den-20-januara/](https://opusdei.org/sk-sk/article/3-den-20-januara/)
(22.04.2025)